

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Vigesima-Nona. De equitatu Christi, non in curru Pharaonis, sed in asello
humilitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

VIGESIMANONA.

*De equitatu Christi, non in curru Pharaonis, sed in asello
humilitatis.*

1. **I** Te in castellum, quod contra vos est: & statim inuenietis asinam *Matth. 21.*
alligatam, & pullum cum ea. Soluite, & adducite mihi. Quid est
hoc dulcissime Iesu, rex meus, & Deus meus: quod discipulos
tuos pro asino mittis, & non pro aliquo equo; ad obsequendum
tibi in via ista, quam sæpe nudis pedibus ambulasti? Cur te pau-
perem & inopem in omnibus ostendis, cuius sunt omnia in celo
& in terra, tam homines quàm iumenta? Cùm natus esses in
Bethleem Iudæ, non grande palatium quæstisti, sed vile stabulum
ad commorandum, & angustum præsepe ad quiescendum: &
nunc pergens in Hierusalem, mittis pro asino tibi breuiter con-
cedendo. Miror nimis & condoleo paupertati tuæ, quod rex om-
nis terræ ita innocenter agis, & sine regali habitu procedere ge-
stis. O Deus, nõ erat aliquis ex omnibus amicis tuis in Bethania
& in Bethphage, quæ currum tibi præpararet, aut equum vnũ con-
cederet: vt vel sic hon estius in Hierusalem equitares, & asinum
istum relinqueres: Quis ex regibus sic fecit? Legitur in libris Re-
gum, quod Salomoni adducebantur multi equi de *Agypto* ma- *3. Reg. 10.*
gno precio empti: & quomodo accidit, quod nec vnus equus re-
mansit, ad vsum aduentus tui? Rarum & nouum spectaculum, à
seculo inauditum, regem seculorum in toto exercitu suo non ha-
bere vnum equum, ad equitandum per breue spatium: sed tan-
tum pullum asinæ, super quem nullus hominum sedit; qui nec
fellam ad sedendum habuit, nec frenum ad tenendum. O mira
Dei clementia! sessor aselli fieri dignatus est author seculi, cùm
ad inclytam pergeret Hierosolymam.

2. Sed multæ sunt causæ, & valde rationabiles & virtuose, qua-
re asinum conscendit, & non equum. Egit hoc Christus sapientia
Patris, vt prophetia de aduentu suo impleretur non tantum verbis
mysticis, sed etiam aliquo exteriori facto monstraretur homini-
bus pro testimonio dando. Exemplum etiam maximum in hoc
dedit veræ humilitatis & sanctæ paupertatis, ad comprimendam
hominum superbiam & auaritiam: qui in honoribus & diuitijs
ac magna familia delectantur, quærendo gloriam temporalem
& cõmoda deliciarum. Si enim rex noster Dominus Iesus Chri-
stus in comitatu suo pulchrum equum habuisset, quis tam pau-
per esset, qui equitare non ambiret, & diceret, quia Christus sic
fecit? Quare ergo mihi non licet? Proni sunt enim sensus homi-
num in malum, & ferè omnes anhelant ad altum statum. Nunc

autem Christus rex humilis & mansuetus, contentus fuit venire in asino, sicut prædixit Spiritus sanctus de eo, qui super humilem & quietum requiescit, & colla superbiorum & sublimium propria virtute calcatur; qui dorsa regum subuertit, ac mentes peruersas & fictas declinat. Rex igitur noster, Deus ante secula, & homo natus in fine seculorum, talē se voluit hominibus exhibere in omni verbo, actu & gestu suo, à natiuitate vsque ad horā mortis: vt esset omnibus exemplum virtutis & sanctitatis, tam subditis quā prælatis. Ostendit viam veræ humilitatis in apparatu magne paupertatis, per quam ad cælestem Hierusalem recto itinere posset ascendere etiam quilibet pauper, sine equo, sine curru, sine asino, sine mulo, sine pera, sine pecunia, sine prælatura, sine bysso, sine purpura. Siquidem huius sancti itineris, ipse ductor, comes & præcessor; ipse tutor & gubernator, qui à Patre missus venit in hunc mundum, vt planam & leuem faceret viam humilitatis, qua securè venitur ad cælum.

3. Attendant hæc pauperes, & lætentur: audiant mites, & confortentur: quia ad consolationem pauperum rex noster Dominus Iesus Christus, cum esset diues & omnium princeps, pauper pro nobis factus est & patiens: vt sua paupertate nos diuites faceret in gratia, & de exiguis magnos in gloria. Ipse igitur in similitudine pauperis venit ad homines, pauper vixit inter homines, pauper obiit pro hominibus. Non habuit ciuitatem, neque castrum, neque domum propriam in hæreditatem præclaram: & tamen à pauperibus & simplicibus hodie honoratus est, & rex Israel alii vocibus appellatus. Denique, vt cunctis mundi principibus paupertatis suæ nobilitatem innotesceret, atque amabilem faceret, pro equo superbix habuit pullum asinæ; pro ducibus & militibus, pauperculos discipulos, piscatores indoctos; pro armigeris & scutiferis, populos simplices, sutores & textores: pro cantoribus & tubicinis, pueros innocentes, osanna clamantes: pro gladijs & fustibus, ramos de palmis & oliuis: quæ erant signa lætitiæ & pacis, non pugnx neque litis. Venit itaque Christus rex nobilis & pacificus æterni Patris vnicus & dilectus filius; pacem cupiens reformare inter Deū & homines, inter Angelos & peccatores, inter Iudæos & Gentiles. Noli ergo timere filia Sion, sed gaude & letare Hierusalē, ciuitas sancta: quia nō venit te castigare, sed pro peccatis tuis orare: non legē soluere, sed adimplere: non locum destruere, sed à diabolica potestate eripere: non contendere verbis, sed instruere moribus: non aliquem opprimere per potentiam, sed saluare per clementiam: non querere vindictā pro iniuria sibi facta, sed venit pati crucem & mortem pro iniquitate commissa. Intellige ex miraculis eius, quantum eminent

sanctis omnibus Patriarchis & Prophetis. Et crede, quia verè est Dei filius. Patri coequalis, pro salute mundi ex virgine natus, pro redemptione omnium moriturus.

4. Considera ex operibus humanitatis eius, quia mitis est & humilis, gloriam mundi spernens, opprobria sustinens, pro malis bona retribuens. Ecce, qualis ipse, tales & serui eius. Elegit milites & barones ornatos virtutibus, non vestibus preciosis: qui sciunt contra diabolum orando certare, carnè ieiunando subiugare, & seculi diuitias & honores contemnendo vincere; sicut ab ipso didicerunt, & alios multos spiritualiter bellare docuerunt. His adiuncti sunt boni pueri, à malitia & cõtentione alieni, cãtantes & laudantes nomen Domini, quoniam magna est gloria Domini. A maiore enim vsque ad minorem, omnes in laude & gratiarum actione versantur; atque in conspectu & aduëtu regis sui, exultant corde, plaudunt manibus, tripudiant vocibus alius, benedicentes Deum super omnibus virtutibus & signis, quæ viderant & audierant de Christo rege in sinibus suis. O quã stupenda & laudabilis fuit ista deuotio, quã iucunda mentis iubilatio, cum humilis Iesus æterni regis filius, deducitur à pueris innocentibus in templum Salomonis, & in locum tabernaculi admirabilis. Vbi in figura suæ benedictæ passionis, offerebatur hostiæ pecuales à sacerdotibus Moysaica legis; qui tamen non potuerant perfecte quæpiam mundare à delictis, secundum iustitiam carnis, sed secundum fidem offerentium, de spe in Christum donandæ salutis, firma expectabatur remissio & cõsolatio humanæ redemptionis. Nam post istam processionem, & magni honoris exhibitionem, paucis diebus transactis, ampliori confusione & pœnis est repletus, quã vnquam prius à turbis fuerat honoratus. Denique, multis iniurijs & verberibus affectus, in cruce est suspensus: vt veritas patesceret assumptæ carnis, & figura impleteretur hostiæ legalis, de immolatione agni paschalis.

5. Hæc igitur duo opera Christi, processio videlicet & passio, recoluntur vbique hodie in sancta ecclesia: & habent in se magna mysteria, à sanctis doctoribus sufficiëter expressa. Nam status sanctæ ecclesiæ in his duobus designatur, quæ per prospera & aduersa solet à Deo frequenter exerceri. Processio, quæ lætitiæ præfert, ideo fit & celebratur cum ramis palmarum, ad excitandum corda fidelium in amorem cœlestium gaudiorum. Sed ista processio tunc perfectissime implebitur, quãdo omnes sancti excitati à mortuis occurrēt Christo in aëra cū corporibus gloriosis. Tunc Angelis canentibus, intrabunt electi in sancta sanctorum, tenentes palmas in manibus, & lâpades ardentes oleo plenas.

Tunc recipient singuli præmia æterna, pro laboribus & meritis suis, contenti optimè in mansionibus à Deo sibi paratis. Passio autem, quæ processionem sequitur, hoc indicat. Quia per crucem & passionem Christi, & per multas tribulationes pro Christo, via nobis ostenditur, qua ad regnum Dei post mortem pervenitur. In quo cum Christo in æternum gaudebunt, qui nunc passionem eius deuotè recolunt, ex compassione gemunt, ex amore lachrymas fundunt, ex imitatione carnem macerant, pro gratiarum actione preces offerunt: Missas libenter audiunt, cum metu & reuerentia celebrant; à vanis & ociosis abstinent, diuinæ gratiæ per cordis custodiam se præparant; & in commemoratione passionis Christi, sedulè ac tristè meditando, legendo, laborando, sustinendo, piè in eo animum exercitant: vt Christi passionibus in præsentem medullitus conformati, in futurò celsius glorificentur. Cum enim venerit Christus remunerare labores omnium electorum suorum, tunc omnes absterget lachrymas ab oculis eorum. Processio præsens breuem habet letitiam, sed processio futura sanctorum, perennem obtinet laudem. Nulla quippe felicitas solemnior, nulla societas iucundior, nulla delectatio maior, nulla contemplatio excellentior, nulla felicitas dignior, quam Christum videre in gloria sua cælesti, cum Angelis sanctis, congregatis in superna & beatissima ciuitate Hierusalem; omnibus electis in secula seculorum cum Christo regnaturis; impijs & infidelibus, æternis ignibus cum diabolo traditis ac iustè damnatis. A quibus malis nos custodiat & præferuet, sed cum electis suis potius congreget, & ad dexteram in regno suo constituat, qui per passionem & crucem nos redimere dignatus est Iesus Christus Dominus noster. Amen.

TRIGESIMA.

De resurrectione Christi, & spirituali consolatione anime.

I. *Resurrexi, & adhuc tecum sum; Alleluia.* Vox Christi est ad Ecclesiã, & ad quamlibet fidelem animam, de eius passione nimis tristem, & quasi omni consolatione priuatam. Hæc igitur Christus à morte resurgens, in spiritu alloquitur: hanc iucundo oris sui affatu benignissimè consolatur, dicens: Resurrexi, & adhuc tecum sum. Non sum tui oblitus, sed memor sponsonis meæ, tanquam victoriosissimus mortis triumphator tibi appareo, & æternæ felicitatis gaudia denuntio; quatenus mihi congratularis de ineffabili resurrectionis gloria, quã recepi: quia hæc nunquam amissurus sum, nec vltra moriturus. Multum quidem hæc æterna die de passione mea doluisti & fleuisti, sed iam noli diutius flere,